

paaligne en forhøjet Lüksustold. Seg vil nu ikke tale om, hvad man vil henregne til Lüksus, det er noget, hvorom der kan diskuteres, men at vi skulde have en Lüksustold, have vi hidtil fra alle Sider været enige om. Men nu erklærer det ærede Medlem sig for en Modstander af Lüksustolden, nu er ogsaa Enigheden paa dette Punkt bristet. Naar Tolden paa forskellige Fødemidler, paa Grøntsager o. s. v. blev fremhævet, saa er det netop en Told, der er paalagt, fordi det er en Lüksustold. Det var underligt, at det ærede Medlem ikke ogsaa vilde have Østers frie, de ere, saa vidt jeg veed, ogsaa foreslaaede til Told. Told paa Ost f. Eks. har man ikke haft Betænkning ved at gaa ind paa, fordi den væsentlig rammer de finere Oste. Tolden paa Grøntsager rammer dem, der komme tidlig paa Aaret, naar vi ikke endnu kunne producere dem her hjemme, og det er kun dem, der nyde disse Lüksus-artikler, som Tolden vil ramme. Seg ser altsaa i Virkeligheden ingen Grund, hvorfor man ikke skulde paalægge denne Told, men jeg fremhæver, at hidtil have vi været enige paa dette Punkt, nu er Enigheden der bristet.

Der er en Banfæltighed endnu for at komme til Enighed om Toldsagen. Det, der tidligere har været Anstødsstenen, Hindringen for at gennemføre den, har været det finansielle Spørgsmaal. — Vi have i Overensstemmelse med Regeringen, ikke blot den nitværende, men enhver Regering, der har siddet ved Roret, saalænge vi have behandlet denne Sag, fastholdt, at der ikke skulde være nogen væsentlig Afgang i Statsindtægterne; dette Spørgsmaal, hvad der skulde forstaaes ved „væsentlig“, kunde saa blive Genstand for nærmere Fortolkning, men Hovedstandspunktet have vi fastholdt til alle Tider: ingen væsentlig Medgang i Statsindtægterne. Lige overfor dette fremkom der fra den anden Side den Paastand, at vi paa Forhaand skulde udlevere 3½ Mill., det fastholdt man endda, efterat Brændevinsafgiften var forvandet til en regulær Slat, men i Fjor var det i alt Fald 2,700,000 Kr., tror jeg, der paa Forhaand skulde udleveres, saa skulde der derefter forhandles paa Grundlag af det, der blev tilbage. Se, det er et Standpunkt, som vi herken kunne eller ville gaa ind paa, og dette er fremkommet, inden

der var Spørgsmaal om Forvarsforanstaltninger, inden den Strid, der derom er rejst og de Udgifter, der i den Anledning have været afholdte. Det var en Uoverensstemmelse, der laa længe forud for den Tid, og man kan ikke paaberaabe sig Henvisningen til de oversflødige Penges Anvendelse til Forvarsforanstaltninger som Grund til, at man vil komme Statskassen. Nej, den Tendens er traadt frem i Toldbehandlingen, længe før dette Spørgsmaal kom op, og det er derfor ogsaa fra vor Side befæmpet længe, inden der var Spørgsmaal om at indblande det Mellemværende. Da man fastholdt dette fra den anden Side, og da vi ligesaa bestemt ikke kunde gaa ind derpaa, saa var en Toldbehandling under disse Forhold efter vor Mening til ingen Nytte, der var ingen Ud-sigt til at komme til Forstaaelse. Da vi desuagtet i Samlingen 1888—89, tror jeg, fik sendt et Toldlovsforslag over fra Folketinget, udtalte det Udvalg, som det høje Ting nedsatte, i sin Erklæring, at vi ikke kunde anse det for ønskeligt at behandle Toldlovsforslaget under disse Omstændigheder, men at vi endog maatte anse det for stadeligt, fordi det kun til ingen Verdens Nytte vilde forstyrre de forretningsdrivende ved at fremkalde Ungstelse for Toldforandringer, hvilket kunde indvirke uheldig paa deres hele Forretningsdrift. Naar desuagtet den højtærede Finansminister i den næste Samling forelagde et Toldlovsforslag, saa var det jo begrundet i, at dette Toldlovsforslag egentlig kom som et Tillæg til andre Skatter nemlig Brændevins- og Ølfatten. Det var altsaa et ganske nyt Synspunkt, der kom frem, nemlig det, der gik ud paa at tilvejebringe en Beskatning af Spiritus, som kunde være til Gavn og Fremme for Afholdenheden og modvirke Drikkeondet her i Landet. Toldloven fulgte egentlig kun med, for at de derved indvindne oversflødige Penge derigennem kunde gaa Afløb. Det var Motivet for den højtærede Finansminister, og Udvalget billigede dette Motiv, som vi udtrykkelig have udtalt det i vor Betænkning; og vi gik derfor med til Behandling af Toldloven som et Tilbehør til en Brændevins- og Ølfat. Hvorledes det nu er gaaet med Brændevinsafgiftens Forhøjelse, har den højtærede Finansminister selv tilstrækkelig udtalt sig om. Den er foreløbig strukket